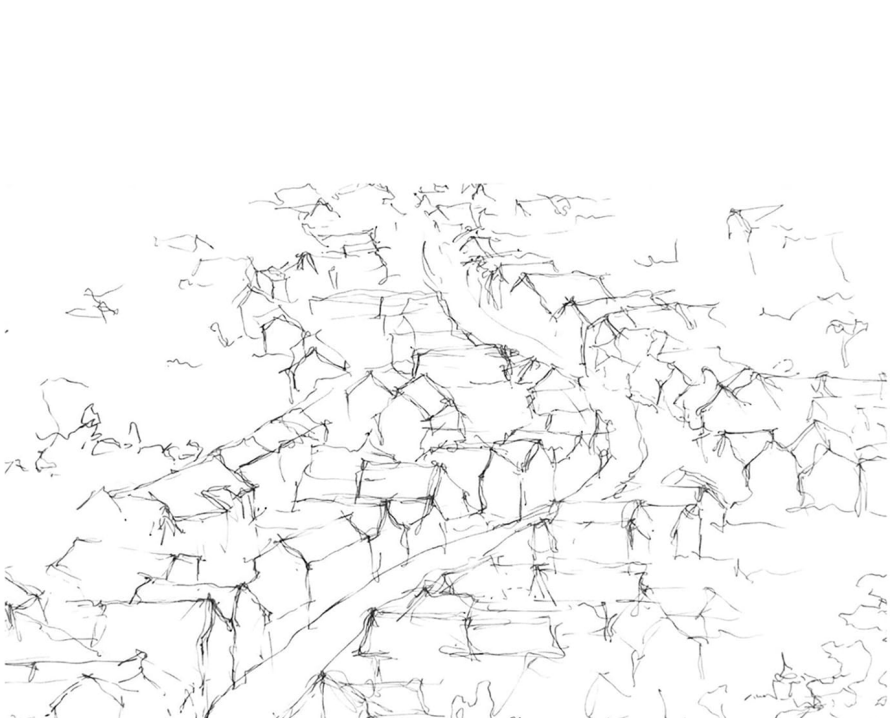
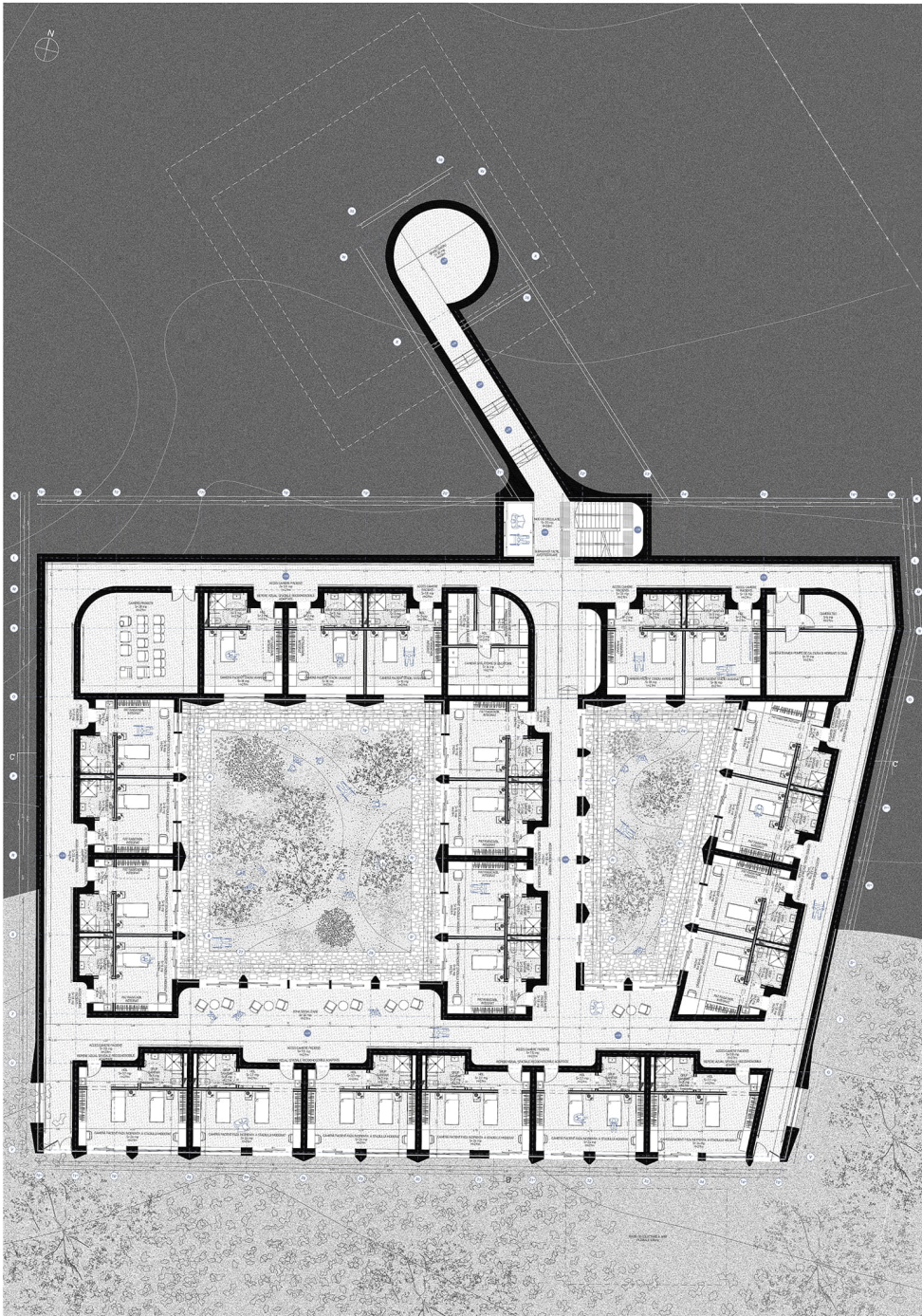
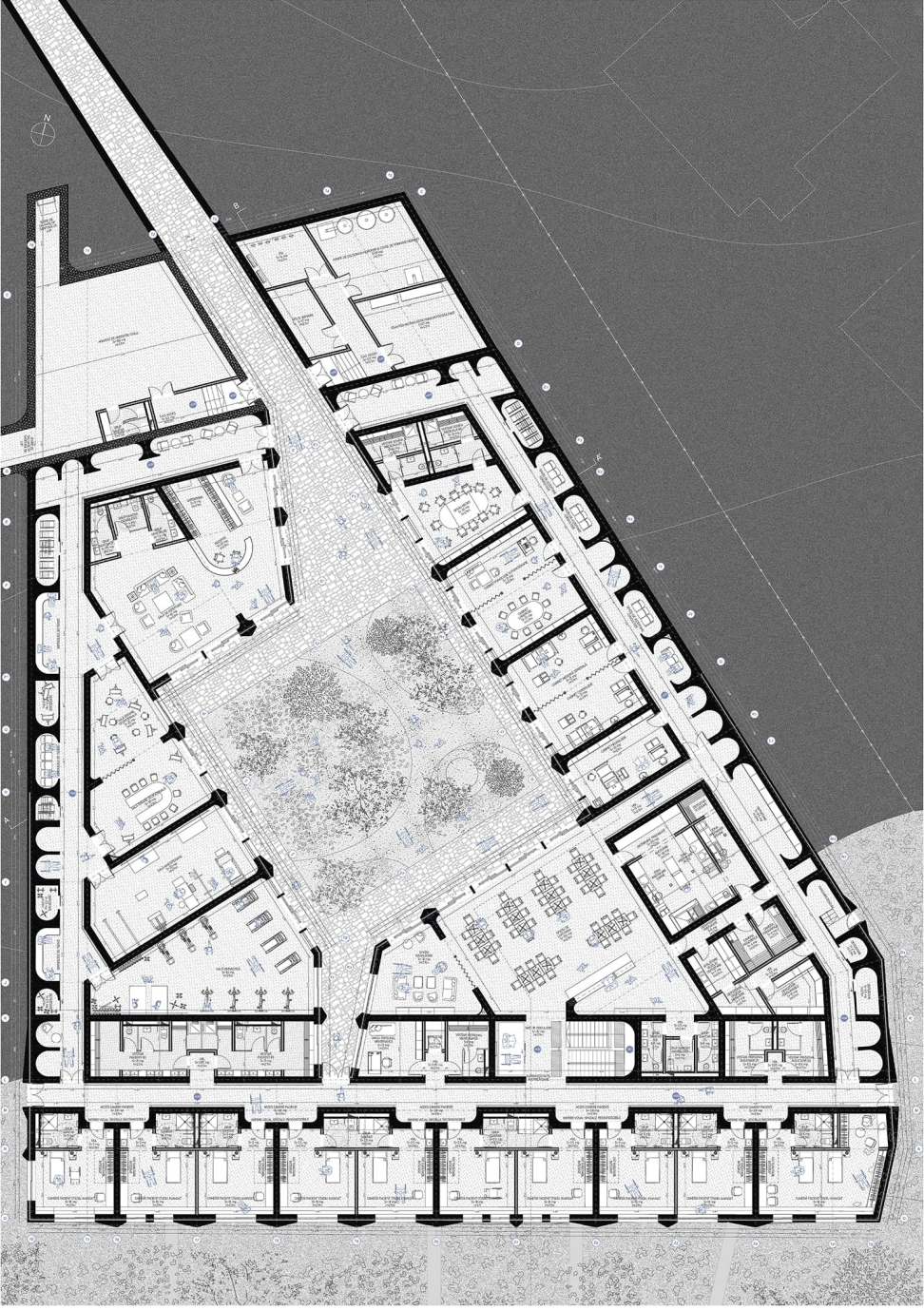
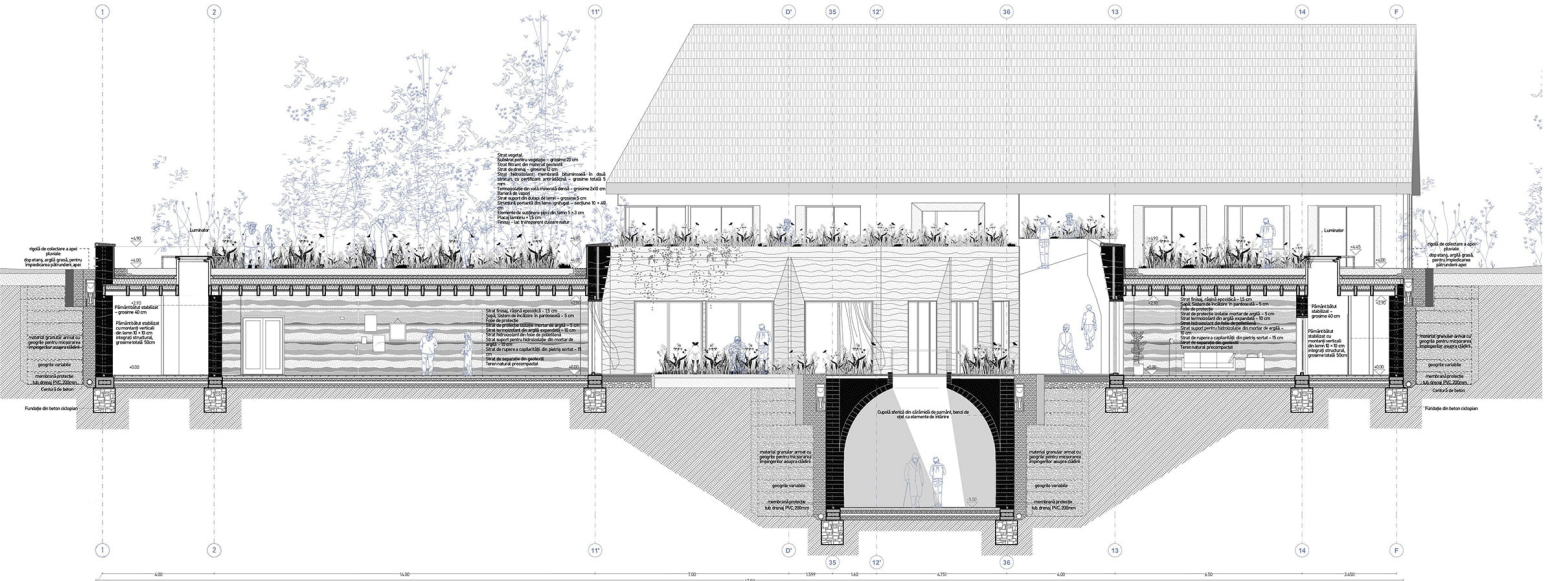
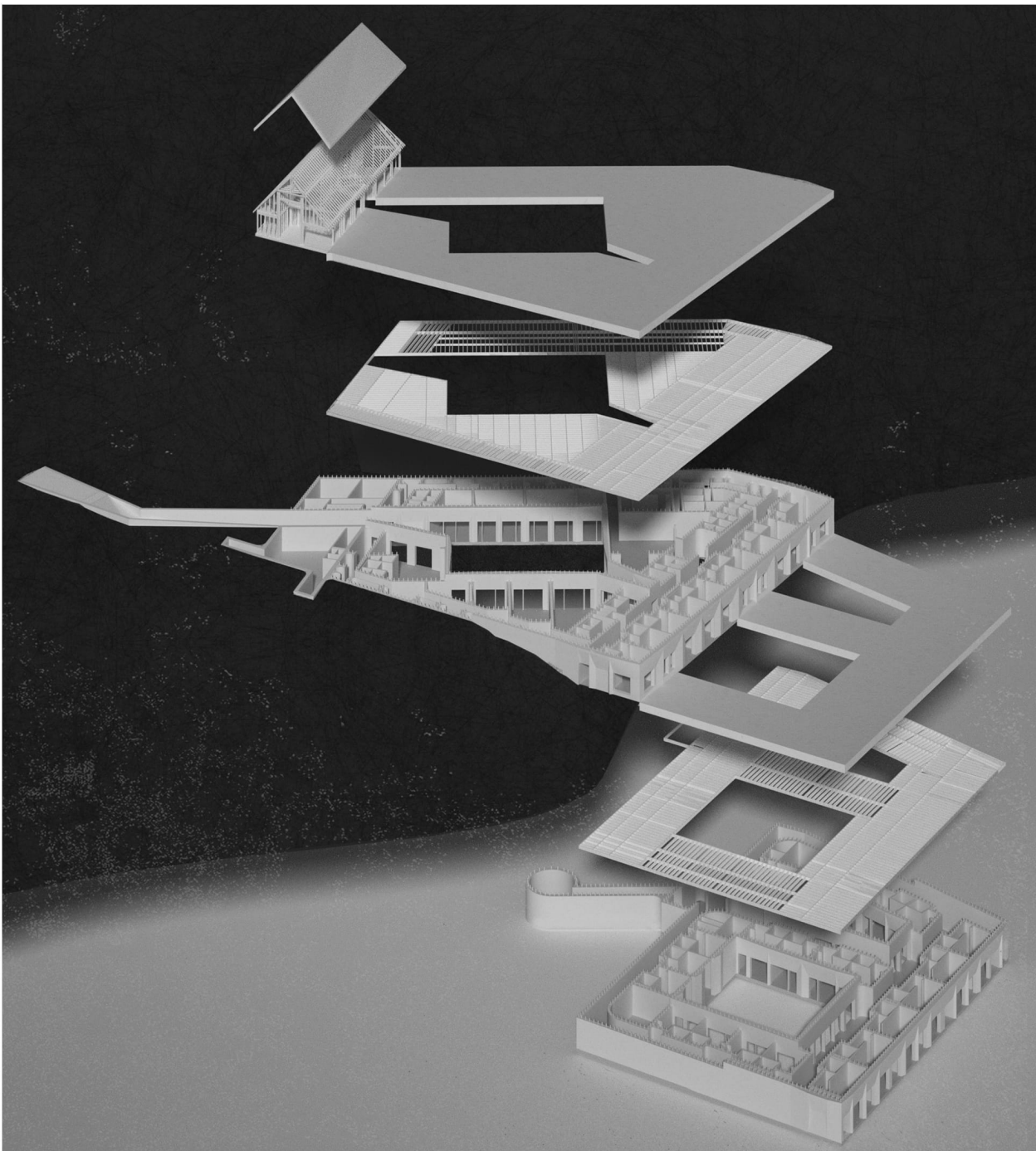

GRADUATION PROJECTS

RO **Lucrări de licență** HU **Diplomamunkák** SRB **Diplomski radovi**

AUTHOR(S)/TEAM REPRESENTATIVES
RO **Autor(i)/Reprezentanți echipă** HU **Szerzők/A csapat képviselői** SRB **Autori/ Predstavnici tima**

Alexandra Lac

PHOTO CREDITS
RO **Credite foto** HU **Fényképek hitelei** SRB **Foto krediti**

Alexandra Lac

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE
RO **Descrierea proiectului în limba maternă** HU **A projekt leírása a pályázó anyanyelvén** SRB **Opis projekta na maternjem jeziku**

Centrul destinat îngrijirii persoanelor cu demență tip Alzheimer, amplasat în localitatea Cisnădoara, are ca scop înțelegerea modului în care acești pacienți experimentează și își amintesc mediile înconjurătoare prin investigarea interacțiunii cu spațiul construit. Prin metode de creare a unui spațiu de apartenență, arhitectura poate fi gestionată pentru a îmbunătăți calitatea vieții persoanelor și a încetini declinul cognitiv. Conceptul propus ilustrează impactul arhitecturii în contextul absentei memoriei, evidențiind capacitatea acesteia de a media între percepție și semnificație. Aceste aspecte analizează conturarea identității prin intermediul anamnezei, stimulată de experiențele arhitecturale și reminiscențele evocate, precum și mecanismele percepției, care implică utilizarea simțurilor pentru o explorare profundă a arhitecturii și a spațiilor gândite special pentru pacienți. Centrul, dincolo de spațiul de tratament, devine un factor activ în procesul terapeutic, care deși nu va soluționa problema declinului cognitiv, va optimiza calitatea vieții pacienților prin capacitatea mediului construit de a genera interacțiuni ce reflectă esența identității lor. Raportat la pacienții cu Alzheimer,

identitatea arhitecturală a centrului reprezintă mai mult decât o structură fizică, ci o extensie a identității pacientului în care spațiul este configurat încât să corespundă nevoilor cognitive și emoționale prin funcționalitate și estetică. Fragmentele memoriei ancorează identitatea și sprijină procesele de orientare și reamintire. Astfel, spațiul devine nu doar un refugiu intim, ci și un suport tăcut pentru păstrarea coerenței interioare și a autonomiei, reflectând legătura profundă dintre mediu, emoții și memoria personală. Simbolismul cultural și perspectiva generală asupra ansamblului evidențiază o strategie de implantare bazată pe discreție și adaptare morfologică la topografia sitului. Volumele parțial îngropate, tratate cu acoperișuri verzi circulabile, asigură continuitate perceptivă cu peisajul rural. Materialele locale sunt valorificate, iar solul excavat este recirculat responsabil prin utilizarea pământului bătut drept material structural. Proiectul nu propune doar un adăpost, ci o infrastructură empatică, structurată atent pentru a oferi sprijin vieților fragile pe care le va găzdui.

PROJECT LOCATION
RO **Locația proiectului** HU **Projekt helyszíne** SRB **Lokacija projekta**

localitatea Cisnădoara, județul Sibiu

BUDGET IN EUROS
RO **Buget în euro** HU **Költségvető euróban** SRB **Budžet u evrima**

950€/m²

AREA
RO **Suprafața** HU **Hasznosítható terület** SRB **Korisna površina**

3930m²

PROJECT DESCRIPTION IN ENGLISH
RO **Descrierea proiectului în limba engleză** HU **A projekt leírása angol nyelven** SRB **Opis projekta na engleskom**

The center dedicated to the care of people with Alzheimer's dementia, located in Cisnădoara, aims to understand how these patients experience and recall their surroundings by investigating the interaction with the built environment. Through methods of creating a sense of belonging, architecture can be managed to improve people's quality of life and slow cognitive decline. The proposed concept illustrates the impact of architecture in the context of memory loss, highlighting its ability to mediate between perception and meaning. These aspects examine the shaping of identity through anamnesis, stimulated by architectural experiences and evoked reminiscences, as well as the mechanisms of perception, which involve the use of the senses for a profound exploration of architecture and spaces specifically designed for patients. Beyond being a treatment space, the center becomes an active factor in the therapeutic process, which, although it will not solve the problem of cognitive decline, will optimize patients' quality of life through the built environment's capacity to generate interactions that reflect the essence of their identity. For Alzheimer's patients, the architectural

identity of the center represents more than a physical structure, it is an extension of the patient's identity, where space is configured to meet cognitive and emotional needs through functionality and aesthetics. Fragments of memory anchor identity and support processes of orientation and recollection. Thus, the space becomes not only an intimate refuge but also a silent support for preserving inner coherence and autonomy, reflecting the deep connection between environment, emotions, and personal memory. Cultural symbolism and the overall perspective of the ensemble highlight a siting strategy based on discretion and morphological adaptation to the site's topography. Partially buried volumes, treated with walkable green roofs, ensure perceptual continuity with the rural landscape. Local materials are valued, and the excavated soil is responsibly recycled through the use of rammed earth as a structural material. The project does not propose just a shelter, but an empathetic infrastructure, carefully designed to provide support for the fragile lives it will host.